

3. neděle v mezidobí

ANGELUS

21. leden 2018
číslo 3.
ročník XIII.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívejte Hospodinu, všechny země! Velebnost a vznešenost ho předchází, moc a nádhera je v jeho svatyni.

1. čtení: Jon 3,1-5.10 2. čtení: 1 Kor 7,29-31 Ev.: Mk 1,14-20

Žl 25 Ukaž mi své cesty, Hospodine!

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, smiluj se nade mnou hříšným

Mnoho křesťanů si velmi oblíbilo velmi jednoduchou a „mechanickou" tzv. Ježíšovu modlitbu. V čem spočívá její výrazná obliba a působivost? Především v její jednoduchosti a přizpůsobivosti všem životním okolnostem.

Smysl modlitby by se dal shrnout slovy: „Staň se tím, čím jsi." Staň se tím, čím už nyní jsi proto, že jsi byl stvořen k Božímu obrazu. Navrať se do sebe samého a objev Toho, kdo v tobě nikdy nepřestává hovořit. Jak ale účelně začít a vytrvat? Jednou z možností, jak se vydat na cestu k setkávání s Bohem ve vlastním nitru, je osvědčený a velmi jednoduchý způsob tzv. „Ježíšovy modlitby" - vzývání Ježíšova Jména.

Není to pochopitelně možnost jediná. Žádný skutečný vztah mezi dvěma osobami nemůže existovat bez vzájemné svobody a spontaneity a o modlitbě to platí obzvláště. Těm, kdo se chtějí modlit, nemohou být ukládána žádná neměnná pravidla a stejně tak neexistuje žádný mechanický postup, tělesný ani duševní, který by mohl Boha přinutit, aby projevil svou přítomnost. Jeho milost se vždy dává svobodně a jako dar, žádnou metodou či technikou si ji nelze automaticky přivlastnit. K setkání mezi Bohem a člověkem proto dochází nevyčerpatelným množstvím způsobů.

Mnoho křesťanů si ale velmi oblíbilo velmi jednoduchou a „mechanickou" tzv. Ježíšovu modlitbu. V čem spočívá její výrazná obliba a působivost? Především v její jednoduchosti a přizpůsobivosti všem životním okolnostem. Vzývání Jména je modlitba navýsost jednoduchá a přístupná každému křesťanovi, zároveň však vede až k nejhlubším tajemstvím rozjímání. K započetí Ježíšovy modlitby nejsou potřebné žádné zvláštní znalosti či školení. Začátečník může hned začít. „Aby mohl člověk plavat, musí skočit do vody. Stejně je tomu se vzýváním Ježíšova Jména. Začněte je vyslovovat v postoji klanění a lásky. Přilněte k němu. Opakujte je. Nemyslete na jednotlivá slova, myslete pouze na Ježíše samotného. Vyslovujte jeho jméno pomalu, klidně a mírně."

Naučit se vnější formu této modlitby je snadné. V zásadě sestává ze slov: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným". Tato forma však není striktně určena jako neměnná. Jediným nezbytným

a neměnným prvkem je samotné jméno „Ježíš". Slovo Ježíš pochází z hebrejského jména Jehošua = „Bůh je záchrana" – „Bůh zachraňuje". Vyslovením slova „Ježíši" se tedy dovoláváme Boha, který je naše osobní záchrana a spása.
Slova modlitby vycházejí z biblického příběhu, kdy slepec Bartimaos volá na kolemjdoucího Ježíše a prosí o smilování: "Jakmile slepý žebrák Bartimaos uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: ´Ježíši, smiluj se nade mnou!´ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. Ježíš se ho ale zeptal: ´Co chceš, abych pro tebe udělal?´" (srv. MK 10, 46-52).

Ježíšova modlitba, jež se častým opakováním stává takřka návykem a podvědomou činností, nám pomáhá, abychom stáli v Boží přítomnosti všude tam, kde se právě nacházíme...Takto jednoduše je možné se modlit jednou či vícekrát v nejrůznějších okamžicích, které by jinak vyšly naprázdno: při zaběhlých úkonech, jako je oblékání, mytí, zašívání ponožek či rytí na zahrádce, když někam jdeme nebo jedeme, když čekáme ve frontě na autobus či v dopravní zácpě, ve chvílích ticha před nějakým obzvláště bolestným či nesnadným rozhovorem, nebo když nemůžeme spát či naopak předtím, než se ráno úplně probereme. Značná hodnota Ježíšovy modlitby spočívá totiž mimo jiné i v tom, že pro její jednoduchost se ji můžeme modlit při snížené pozornosti, kdy jsou nějaké složitější modlitební formy neproveditelné. Účinné je to zejména ve chvílích napětí a silného neklidu.
Jak již bylo řečeno, Ježíšova modlitba nám pomáhá, abychom stáli v Boží přítomnosti všude tam, kde se právě nacházíme – nejen v chrámu či o samotě, ale také v kuchyni, továrně či kanceláři. Vzývání Jména je tedy modlitbou pro všechny příležitosti. Může ji používat kdokoli, kdekoli a kdykoli. Je vhodná jak pro „začátečníka", tak i pro pokročilejšího, přednášet ji lze při společné modlitbě i o samotě, je vhodná do pouště stejně jako do města, do klidného prostředí i tam, kde nás obklopuje nejvyšší možný hluk a neklid. Nikdy zkrátka nepřijde nevhod.

„Usiluj o vnitřní pokoj," říká Serafim Sarovský, „a tisíce lidí kolem tebe dojdou spásy." Pokud každý den setrváme byť jen pár chvil v Kristově přítomnosti a budeme vzývat jeho jméno, dodáme tím hloubku a zcela jiný charakter všem ostatním okamžikům toho dne a nabídneme se druhým k dispozici účinnějším a tvořivějším způsobem, kterého bychom jinak nebyli schopni.
Když se obracíme k Ježíši, neodvracíme se tím od dalších lidí. Všichni ti, které milujeme, jsou už obsaženi i v Ježíšově srdci a on je miluje nekonečně víc než my sami. Nakonec tedy prostřednictvím této modlitby všechny opět nacházíme v Ježíši a vzýváním jeho jména vstupujeme stále plnějším způsobem do Kristovy nesmírné lásky k celému světu.

Ježíšova modlitba způsobuje, že zář a síla Ježíšova Proměnění může proniknout do všech zákoutí našeho života. Na autora knihy Upřímná vyprávění poutníka mělo neustálé opakování dvojí účinek. Především proměňovalo jeho vztah k hmotnému stvoření okolo něj a umožňovalo mu, aby vše viděl průzračně, takže se mu všechny věci staly znamením Boží přítomnosti. Píše:
Když jsem se při tom začal modlit srdcem, vše, co mě obklopovalo, mi připadalo okouzlující: stromy, tráva, ptáci, země, vzduch, světlo, vše jako by mi říkalo, že existuje pro člověka, dosvědčuje Boží lásku k člověku. A vše se modlí, opěvuje Boží slávu. Pochopil jsem z toho, čemu se v říká „poznání řeči stvoření", a objevil jsem způsob, kterým je možné rozmlouvat s Božími tvory... Jindy jsem cítil vroucí lásku k Ježíši Kristu a ke všemu Božímu stvoření.
Slovy Sergeje Bulgakova: „Světlo Ježíšova jména, jež vyzařuje ze srdce, osvětluje celý svět."
Dále pak Ježíšova modlitba proměňovala poutníkův vztah nejen k hmotnému tvorstvu, ale též k ostatním lidem: ... a když jsem putoval po různých místech, nechodil jsem už tak jako dříve, v bídě. Vzývání jména Ježíše Krista mě na cestě obveselovalo a všichni lidé byli ke mně lepší, zdálo se, jako by mě milovali... Když mě někdo urazí, jen si připomenu, jak oblažující je Ježíšova modlitba, urážka a zlost hned přejde a všechno zapomenu.Ježíšova modlitba nám pomáhá nacházet Krista v každém člověku a každého člověka v Kristu.

Vzývání Jména je spíše radostnou než kající modlitbou, svět se jí nepopírá, ale oslavuje. Ti, kdo si osvojili cestu vzývání Jména, zjistili, že tato modlitba není vůbec pochmurná, ale stala se pro ně naopak zdrojem osvobození a uzdravení. Vřelost a radostnost Ježíšovy modlitby je obzvláště patrná ve spisech Hesychia Sinajského: Vytrvalostí v Ježíšově modlitbě dosahuje rozum stavu blaženosti a pokoje...Čím více deště spadne na zemi, tím je půda měkčí. Podobně čím více vzýváme Kristovo jméno, tím větší radost a jásot

to přináší půdě našeho srdce...Slunce vzcházející nad zemí vytváří denní světlo. Jméno Pána Ježíše, jež trvale září v mysli, dává vzniknout nespočtu myšlenek zářících jako slunce.

„Usiluj o vnitřní pokoj," říká svatý Serafim Sarovský, „a tisíce lidí kolem tebe dojdou spásy." Pokud každý den setrváme byť jen pár chvil v Kristově přítomnosti a budeme vzývat jeho jméno, dodáme tím hloubku a zcela jiný charakter všem ostatním okamžikům toho dne a nabídneme se druhým k dispozici účinnějším a tvořivějším způsobem, kterého bychom jinak nebyli schopni.

Když se obracíme k Ježíši, neodvracíme se tím od dalších lidí. Všichni ti, které milujeme, jsou už obsaženi i v Ježíšově srdci a on je miluje nekonečně víc než my sami. Nakonec tedy prostřednictvím této modlitby všechny opět nacházíme v Ježíši a vzýváním jeho jména vstupujeme stále plnějším způsobem do Kristovy nesmírné lásky k celému světu.

Ježíšova modlitba přetváří každého z nás v „člověka žijícího pro druhé", v živý nástroj Božího pokoje a dynamický bod smíření.

www.vojtechkodet.cz

KOUTEK PRO DĚTI

20. Nový kamarád

„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu."

„Jonáši," ozvala se o přestávce Johanka, „byla za mnou Katka a ptala se mě, proč chodím do náboženství." „A cos jí řekla?" „Žes mě kdysi pozval a že se mi tam líbí." „Hmm, Martin taky přišel, že když je tu ten kaplan, že by s námi od února chodil. Ale Honzovi se to nelíbí. Martin se rád pere a předvádí se, tak já teď nevím, co mu mám říct," rozmýšlel se Jonáš.

„Jauvajs, nech toho," ozvalo se za nimi zaječení. Posměváček Tom strhl konečně Aničce z nosu nové brýle, protože se mu v nich nelíbila. Chtěl to udělat už dávno, proto jí zatím říkal „brejlovče". Jenže prásk, natáhl se jak dlouhý tak široký na zem. Martin mu totiž docela duchapřítomně nastavil nohu. Brýle odletěly daleko do třídy a naštěstí se nerozbily. Přistály na koberci těsně u stěny. Zrovna šla kolem paní vychovatelka. „Všech vás pět, pojďte se mnou," zavelela, když nakoukla dovnitř. „Co se stalo?" podívala se přísně na kluky. Byla tu nová a neznala je. Kluci překřikovali jeden druhého a děvčata zaraženě mlčela. Z toho paní vychovatelka moc moudrá nebyla. „Jdeme do ředitelny," rozhodla nakonec. „Ale Jonáš nic neudělal," zastala se ho Johanka. „Ty se do toho nepleť," odbyla ji vychovatelka. „Ale…," nedala se Johanka jen tak odbýt. Jenže paní vychovatelka jí přísně poručila, ať jde okamžitě do družiny i s fňukající Aničkou, která se bála. „Tito tři se na chodbě prali," vstrčila vychovatelka kluky do ředitelny. Na takovou nespravedlnost nedokázal Jonáš vůbec nic říct, a tak mlčel a díval se na paní ředitelku, co bude. Tom pokopával nohou do koberce a usilovně si na něm cosi prohlížel. Martin stále víc a víc rudl. A pak najednou povídá: „Jonáš u toho vůbec nebyl. Já jsem podrazil Tomovi nohy" a prudce si vydechl. „A proč?" obrátila se paní ředitelka na Toma. Ten ještě chvíli vzdoroval a pak řekl: „Kvůli těm brýlím." „Jonáši, je to pravda? Kvůli jakým brýlím?" potřebovala si paní ředitelka ještě doplnit chybějící informace. „Aha," řekla, když se dozvěděla zbytek. „Ty, Jonáši, můžeš jít, ale Martina a Tomáše si tu ještě chvilku nechám," uzavřela vyšetřování. Jonáš zůstal na chodbě za dveřmi a čekal, až kluci vyjdou. „Martine," oslovil spolužáka, když už spolu mohli mluvit. „Já budu moc rád, když s námi začneš od pololetí chodit do náboženství." „Tak fajn," pokýval Martin potěšeně hlavou a rozběhli se k šatnám. Oba věděli, že právě našli nového kamaráda. „Mami, myslíš, že se Martin přestane prát?" zeptal se Jonáš doma. „To nevím, Jonášku, ale mám radost, stejně jako ty, že se Martin dokáže přiznat a že chce mluvit pravdu. To je velice dobrý začátek," povzbudila ho maminka.

Otázky: Kdo se u vás rád pere? Je to správné? Umíš vždycky říct pravdu? Jak si navzájem ve třídě pomáháte? Pozná paní učitelka vždycky pravdu? Trvá ti dlouho, než se přiznáš, když něco provedeš? Daří se ti odpouštět, když ti někdo něco provede?

Modlitba: Pane Ježíši, tvoje království je mezi námi. Voláš i mne, abych se učil v něm žít – být pravdivý, statečný, ochotný, mít tě rád a pomáhat ostatním, aby tě poznávali. Prosím tě dnes za ….

Pán Ježíš potřeboval kamarády, kteří by mu byli věrní a pomáhali mu budovat nové království. Počítá i s tebou!

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 21. 1. do 28. 1. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle v mezidobí **21. 1.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Františku a Roberta Frydrychovy, rodinu Urbišovu, Zálešákovu, Mročkovu a dvo
	Černotín	**9:30**	Za živé a † farníky
	Bělotín	**11:00**	Za † rodiče Františku a Františka Kňurovy, sestru Jarmilu, bratra Petra a živou rodinu
	Kunčice	**14:00**	Za živé a † farníky a občany Kunčic
Pondělí **22. 1.** *sv. Vincenc*	**Špičky**	**14:00**	Requiem za † Františka Pavlištíka
Středa **24. 1.** *sv. František Saleský*	**Černotín**	**16:30**	Za † Miroslava Kainara, živou rodinu a dvo
Čtvrtek **25. 1.** *Obrácení svatého Pavla, svátek*	**Bělotín**	**16:30**	Za † rodiče Kociánovy, živou a † rodinu a dvo
Pátek **26. 1.** *sv. Timotej (Bohuslav) a Titus*	**Hustopeče**	**16:30**	Za † Jana Majkuse, živou a † rodinu Majkusovu, Pavlíkovu a Janečkovu a dvo
Sobota **27. 1.** *sv. Anděla Mericiová*	**Černotín**	**17:00**	Za † Jaroslava a Josefa Rekovy, rodiče, živou a † rodinu
4. neděle v mezidobí **28. 1.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za živou a † rodinu Hrabinovu
	Špičky	**9:30**	Za živou a † rodinu Vyhnánkovu
	Bělotín	**11:00**	Za živé a † farníky

Ohlášky:

- ❄ Před blížícím se druhým kolem volby prezidenta ČR opět vyzývá olomoucký arcibiskup Jan Graubner farnosti v arcidiecézi k uspořádání hodinové adorace. Věřící při ní mají prosit za voliče i za kandidáty. V Hustopečích bude adorace v pátek přede mší svatou od 15^{30} hodin.
- ❄ Modlitební společenství bude v pátek po mši svaté na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- ❄ Biřmovanci se sejdou v pátek v 18^{00} hod. v kostele v Hustopečích.
- ❄ Farní tábor proběhne v termínu od 30. července do 5. srpna 2017 na Skavsku. Přihlášky se budou rozdávat od května.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.